

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

בפני כבוד השופט חננאל שרעבי

מבקש אלמוני

נגד

משיבים
1. אלמונית
2. פלוני
3. פלמוני

פסק דין

1. עסקינן בבקשת רשות ערעור על החלטת בית משפט לענייני משפחה בחיפה (כב' השופטת הילה גורביץ' שינפלד) בתיקי קמא המאוחדים (שיפורטו להלן) מיום 15.5.18, במסגרתה דחתה בקשה חוזרת למתן צו לעיון במסמכים המצויים אצל המשיב וצדדי ג' (להלן: "ההחלטה קמא").

את נימוקי ההחלטה קמא נפרט להלן.

רקע והחלטת השופטת קמא

2. המבקש והמשיבים 2-3 הם אחים, והמשיבה 1 היא אמם. אביהם של המבקש והמשיבים 2-3 הוא המנוח ... ז"ל (להלן: "המנוח").

3. עסקינן בשלושה תיקים מאוחדים, שעוסקים בנושאים הבאים:

א. ת"ע 32737-12-17 – בקשת המשיב 2 לקיום צוואת המנוח מיום 30.6.08 (להלן: "הצוואה").

לצוואה הוגשה התנגדות ע"י המבקש, ובהמשך אף הוגשה התנגדות מתוקנת (בהתאם להוראת בית המשפט קמא בישיבת יום 22.2.18). (להלן: "תיק הצוואה").

ב. תמ"ש 34030-02-18 – תביעתו של המשיב 2 נגד המבקש להצהיר על ביטול הסכם מתנה שנחתם בין המנוח לבין המבקש ביום 18.1.99 (להלן: "תביעת הביטול"). בהמשך תוקנה תביעת הביטול וצורפו לה יתר היורשים על-פי דין של המנוח.

ג. ת"ע 33119-12-17 – בקשה למתן צו ירושה.

4. ביום 13.3.18, טרם הגשת התנגדות מתוקנת כהוראת בית המשפט בהחלטתו מיום 22.2.18, הגיש המבקש בתיק הצוואה בקשה "למתן צו מסירת מסמכים, לרבות מסמכים מקוריים".

ביום 15.3.18 דחתה השופטת קמא את הבקשה תוך שציינה:

"איני סבורה שיש מקום למתן צווים כמבוקש וזאת בטרם מוגשת התנגדות מתוקנת. טענת זיוף חתימה היא שאלה שבמומחיות. בנוסף, המנוח זכאי לפרטיות וזכות זו תאוזן אך ורק ככל שיתברר שקיימת זכות נוגדת. בהעדר התנגדות מפורטת ומתוקנת, הבקשה נדחית...".

5. ביום 21.3.18 הגיש המבקש התנגדות מתוקנת, וביום 24.4.18 הגיש בקשה חוזרת "למתן צו מסירת מסמכים, לרבות מסמכים מקוריים".

המסמכים שהתבקשו בבקשה היו כדלקמן:

מסמכים שהתבקשו מהמשיב 2:

- סעיף 1.1 לבקשה – עותקי הצוואה המקוריים נשוא תיק הצוואה.
- סעיף 1.2 לבקשה – כל ייפוי הכח שעשה המנוח לטובתו של המשיב 2.
- סעיף 1.3 לבקשה – עותק מתביעת החוב שהגיש המשיב 2 בשם המנוח (על-פי יפוי כח שקיבל מהמנוח) בגין חוב משכנתא שכוון נגד אחיו של המנוח, לרבות תקבולים שהתקבלו בגין תביעת חוב זאת.
- סעיף 1.4 לבקשה – מסמכים שמחזיק הנוגעים לעסקת מכר המקרקעין שהיתה בין המנוח לבין המבקש נשוא תביעת הביטול, ואינם בידי המבקש.

מסמכים מרשם המקרקעין נצרת:

סעיף 2 לבקשה - תיק שטר 3971/1976/1, לרבות מסמכים בחתימה מקורית של המנוח.

מסמכים מהמוסד לביטוח לאומי :

סעיף 3 לבקשה - כל המסמכים הנוגעים למנוח, לרבות יפויי כח מכוחו פעל המשיב 2 בשם המשיב, לרבות מסמכים בחתימה מקורית.

מסמכים ממסוי מקרקעין נצרת:

סעיף 4.1 לבקשה - רשימת נכסים שהיו ו/או רשומים ע"ש המנוח.
סעיף 4.2 לבקשה – תיק עסקת המכר נשוא תביעת הביטול לרבות מסמכים בחתימה מקורית.

6. לאחר קבלת תגובתו של המשיב 2, דחתה השופטת קמא את הבקשה החוזרת בהחלטה מיום 15.5.18, נשוא רמ"ש זה, שתוכנה כדלקמן :

"...לאחר שבחנתי ושקלתי טענות הצדדים, מצאתי כי יש לדחות את הבקשה כפי שהוגשה שכן הטעמים למתן הצווים המבוקשים אינם רלוונטיים למחלוקת בהליכים שלפני. ואבהיר: שאלת היקף העיזבון אינה מבין העניינים נשוא הליך תובענה למתן צו קיום צוואה והתנגדות לה. המסמכים אשר התבקשו בסעיפים 1.3, 2, 4.1. נוגעים להיקף עיזבון וכך גם המסמכים שהתבקשו בסעיפים 1.2, 3. אשר למסמכים בסעיפים 1.4 ו-4.2, המדובר במסמכים שבאפשרות המבקש לקבלם מאת לשכת רישום המקרקעין או שאמורים להיות בידי המבקש ואין צורך במתן צווים לצורך כך.

אשר לצוואה המקורית, כמבוקש בסעיף 1.1 לבקשה, אכן כפי שנטען על ידי המשיב, הצוואה מצויה בתיק בית המשפט. לאור זאת ככל שהמבקש עומד על בקשתו, על ב"כ לפנות למזכירות בית המשפט ולקבל לידיו בנאמנות את הצוואה המקורית – על פי נוהלי המזכירות.

בשולי החלטה זו יובהר כי עד כה לא התבקש מינוי מומחה מטעם מי מהצדדים ובהמשך ההליך, באם ימונה מומחה, ויתבקש עיון במסמכים הנושאים חתימה מקורית של המנוח או מסמכים מקוריים אחרים או מסמכים רפואיים, יהא על הצדים לעתור בבקשה מתאימה. בכל מקרה בבקשה שלפני, טעמים אלו לא פורטו."

טענות המבקש בבקשת רשות הערעור

7. טוען המבקש כי טעה בית משפט קמא כשדחה את בקשתו החוזרת למתן צו לעיון וקבלת

המסמכים המבוקשים מהטעמים הבאים:

א. הדיונים שבבית משפט לענייני משפחה, העוסקים בענייני משפחה רגישים, צריכים להיות בקלפים פתוחים, ובלבד שהינם רלוונטיים למחלוקת שבין הצדדים. בכך ייקל על המתדיינים, בני משפחה, לסיים במהירות המחלוקת ביניהם, ולא להיגרר להליכים ארוכים ולקרע במשפחה.

ב. שלושת התיקים הנ"ל עוסקים באותה משפחה.

הבקשה אמנם הוגשה בתיק הצוואה, אך צויין בה במפורש (הן בבקשה המקורית והן בבקשה החוזרת) כי המסמכים נדרשים לחקר האמת ולליבון כל המחלוקות בין הצדדים הן בתיק הצוואה והן בתביעת הביטול, לרבות בענין היקף העזבון.

ג. בית המשפט קמא דחה את הבקשה הראשונה מטעמי פרטיות המנוח, מבלי לקבל את תגובת המבקש לטענה זו.

ד. טעה בית המשפט קמא כשציון, כי בקשה לקבלת מסמכים הנושאים את חתימתו המקורית של המנוח תישקל רק לאחר שתוגש בקשה למינוי מומחה ע"י מי מהצדדים. בית המשפט קמא התעלם מכך שמדובר בטענה מרכזית בהתנגדות הנוגעת לטענת זיוף הצוואה.

ומי יבטיח כי בית המשפט קמא ייעתר לבקשה לאחר הגשת בקשה למינוי מומחה!!
בכל אופן עצם קביעת בית המשפט כי הבקשה תוגש בשנית לאחר הגשת בקשה למינוי מומחה, מלמדת כי מדובר במסמכים מהותיים ורלוונטיים.

ה. כשקבע כי המסמכים המבוקשים נוגעים להיקף העזבון שאינו בעל זיקה להליך ההתנגדות לצוואה. דא עקא שאין הדבר כך. פעולות המשיב בהתבסס על יפויי כח שנתן לו המנוח יש בהן לשפוך אור על מידת השפעת המשיב על ענייני המנוח, הנה בגרעין טענת ההשפעה הבלתי הוגנת ואף הזיוף, שנטענו ע"י המבקש בהתנגדות בתביעת הצוואה.

ו. על מנת להכריע בשאלת אותנטיות הצוואה ו/או יפויי הכח, אין מנוס מקבלת מלוא המסמכים המבוקשים. אין מדובר ב"מסע דיג", אלא בפעולות מקדימות לבדיקת מקוריות המסמכים האמורים.

ז. כשהתעלם מטענת המבקש בבקשה ובבקשה החוזרת, כי המסמכים שנדרשו מרשם המקרקעין, מיסוי מקרקעין והמל"ל התבקשו במישרין ממוסדות אלה, אשר סרבו לבקשה.

תשובת המשיבים 1-2 (להלן: "המשיבים") לבקשה

8. ביקשתי את תשובת המשיבים לבקשת רשות הערעור, והמשיבים 1-2 הגישו תשובתם לבקשה (המשיב 3 בחר שלא להגיש תשובה).

9. עיקר תשובתם של המשיבים היא כדלקמן:

א. המשיב איחר בהגשת בקשת רשות הערעור דן.

ב. לא התמלאו התנאים למתן רשות ערעור הקבועים בסעיף 52(ב) לחוק בתי המשפט (נוסח משולב) התשמ"ד-1984 (להלן: "חוק בתי המשפט").

ג. עסקינן "במסע דיג" לא מבוסס של המבקש, ובקשתו היא לקבל מסמכים לא רלוונטיים למחלוקות שבין הצדדים. בנדון עסקינן בצוואה נוטריונית, וטענות המבקש נגד כשירות הצוואה הן כלליות וסתמיות.

אין בטענות ההתנגדות המתוקנת ובכתב ההגנה בתביעת הביטול כדי לגלות תשתית ראייתית המצדיקה את גילוי המסמכים המבוקש. במיוחד כשמנגד עומדת זכותו של המנוח לפרטיות, כפי שנקבע בהחלטת הדחיה הראשונה.

ד. אין מקום לטעון נגד החלטת בית משפט קמא בהחלטת הדחיה של הבקשה הראשונה למתן צו למסירת מסמכים, שהתבססה על טענת שמירת הפרטיות של המנוח והעדר זכות מנוגדת לאיזון, שעומדות בעיני. זאת בהעדר בקשת רשות ערעור על החלטת דחיה זו.

ה. ביחס למסמכים המבוקשים:

1. הצוואה המקורית נמצאת בתיק הצוואה.

2. המשיבים אינם מחזיקים בכל יפוי כח מהמנוח.

3. משיב 2 לא מחזיק במסמכים הקשורים למחלוקת בין אביו המנוח לבין הדוד בקשר לתביעת חוב המשכנתא.

4. המסמכים שצורפו לתביעת הביטול הם המסמכים היחידים שמצאו המשיבים לאחר פטירת המנוח.
5. באשר לצווים המופנים למוסדות (רשם המקרקעין, מיסוי מקרקעין והמל"ל), גילוי גורף יש בו משום פגיעה בפרטיות המנוח, שלא לצורך שכן מדובר ב"מסע דיג" שאין להתירו.

דין והכרעה

10. לאחר עיון בבקשה ובתשובה שוכנעתי ליתן רשות ערעור ולדון בבקשה כבערעור, מכח סמכותי לפי סעיף 410 לתקנות סדר הדין האזרחי התשמ"ד-1984 (להלן: "התקנות").

אקדים המאוחר ואומר, כי החלטתי לקבל הערעור בחלקו, כפי שאפרט להלן.

11. טרם שאגע בגוף הבקשה, אתייחס לשלוש טענות מקדמיות או מעין מקדמיות שטענו המשיבים בתשובתם, ואכריע בהן.

12. טענה א' – איחור בהגשת בקשת רשות הערעור:

א. טוענים המשיבים כי הרמ"ש הנדון הוגש באיחור. לטענתם המבקש מאשר בבקשתו כי קיבל את ההחלטה קמא ביום 20.5.18, אך הגיש הערעור רק ביום 5.6.18, בעוד שהיה עליו להגישו תוך 15 ימים, עד ליום 3.6.18.

ב. לטעמי המשיבים טעו פעמיים בטענתם זו.

טעות א' – גם אם אכן היו עומדים למבקש רק 15 ימים להגשת הרמ"ש, כי אז הוא הגיש את בקשתו במועד. אם המבקש קיבל את ההחלטה קמא ביום 20.5.18, המועד נמנה החל מיום הלמחרת [חוק הפרשנות תשמ"א-1981, סעיף 10(א)]. במצב דברים זה, ניתן היה להגיש את הרמ"ש עד ליום 4.6.18, ואכן הרמ"ש הוגש ביום 4.6.18.

טעות ב' – עסקינן בהחלטה אחרת של בית משפט לענייני משפחה. ככזו, בקשת רשות ערעור עליה ניתנת להגשה תוך 30 ימים מנתינתה (סעיף 399 לתקנות, המוחלות גם על בית משפט לענייני משפחה מכח סעיף 8(א) לחוק בתי המשפט לענייני משפחה, התשנ"ה-1995 ככל שאין הוראה אחרת לפי חוק זה; ראו לענין זה גם אורי גורן, **סוגיות בסדר דין אזרחי**, מהדורה שתיים עשרה (להלן: "גורן"), עמ' 1251).

תקופה זו ודאי שטרם חלפה במועד הגשת בקשת רשות הערעור הנדונה.

ג. לכן אני דוחה את טענת המשיבים להגשת הרמ"ש באיחור.

א. טוענים המשיבים בנדון, כי לא התמלאו התנאים למתן רשות ערעור הקבועים בסעיף 52(ב) לחוק בתי המשפט, הקובע כדלקמן:

”החלטה אחרת של בית משפט שלום בענין אזרחי ניתנת לערעור לפני בית משפט מחוזי, אם ניתנה רשות לכך מאת שופט של בית המשפט המחוזי. רשות כאמור בסעיף קטן זה לגבי החלטה אחרת תינתן אם שוכנע בית המשפט כי אם הערעור על החלטה יידון במסגרת הערעור על פסק הדין ולא באופן מיידי, יהיה בכך כדי להשפיע באופן ממשי על זכויות הצדדים או שעלול להיגרם לצד להליך נזק של ממש, או שעלול להתנהל הליך מיותר או בדרך שגויה”.

ב. הרציונל בבסיס הסעיף, ליתן שיקול דעת לבית משפט לערעורים להחליט, אם המקרה שבפניו, נשוא בקשת רשות הערעור, הוא בעל חשיבות ודחיפות שתצדיק דיון בבקשת רשות הערעור באופן מיידי, ולא להמתין עד למתן פסק דין בתובענה ולבירור הטענות במסגרת הערעור על פסק הדין (ראו: גורן, עמ' 1060).

במקרה דנן, משטוען המבקש כי המסמכים נועדו לביסוס טענותיו, הן בהתנגדות לצוואה והן להגנתו בתביעת הביטול, פשיטא כי אין טעם להמתין לסוף ההליך, ולערעור במסגרת פסק הדין. אז עלול להתברר כי התנהל הליך חסר, שיחייב שמיעתו מחדש לאחר קבלת המסמכים (ככל שאיעתר לבקשה, כולה או חלקה).

ג. לכן סבורני כי דין רמ"ש זה להתברר כעת, ולא להמתין לערעור על החלטה קמא במסגרת פסק הדין.

ד. מכאן כי גם דין טענה ב' של המשיבים, כהגדרתה לעיל, להידחות.

14. טענה ג' – אין להתיר הגשת בקשת רשות ערעור על החלטת הדחיה הראשונה:

א. בנדון ראו את פרטי הטענה בסעיף 9(ד) לעיל.

ב. נזכיר כי הבקשה הראשונה למתן צו למסירת המסמכים נדחתה, כמפורט בסעיף 4 לעיל. ודוק – הבקשה לא נדחתה לגופה, אלא מהטעם שטרם הוגשה התנגדות מפורטת ומתוקנת, במתחייב מהחלטה מיום 22.2.18.

ג. במצב דברים זה, לאחר הגשת כתב התנגדות מתוקן, היה רשאי המבקש להגיש בקשה חוזרת למתן צו למסירת מסמכים ולטעון טענותיו בנדון, ללא כל מגבלה של החלטת הדחיה הראשונה, שלא היתה, לטעמי, לגופה של בקשה.

ד. למעשה הגשת הבקשה החוזרת לאחר הגשת ההתנגדות המתוקנת, התבקשה, והיתה צפויה, לנוכח החלטת הדחיה של הבקשה הראשונה.

ה. במצב דברים זה, דין טענה ג' של המשיבים, כהגדרתה לעיל, להידחות.

15. כעת נבחן את טענות המבקש ברמ"ש.

16. אתחיל בטענת המבקש, כי דין בקשתו להיבחן לא רק בראי תיק הצוואה בלבד (כפי שעשתה השופטת קמא), אלא גם בראי תביעת הביטול המתבררת בין הצדדים.

בנדון ציין המבקש הן בבקשתו הראשונה והן בבקשתו החוזרת, כי המסמכים המבוקשים רלוונטיים לחקר האמת ובירור מידת מעורבותו של משיב 2 בעריכת הצוואה ובחינת אמיתות חתימתו של המנוח על הצוואה.

עוד ציין המבקש בבקשותיו, כי המסמכים נדרשים גם לצורך התגוננות כראוי בתביעת הביטול.

לכן היה על בית המשפט לבחון את הבקשה, מבחינת רלוונטיות, גם בראי תביעת הביטול, ולא רק בראי תיק הצוואה.

עקרונית אני סבור כי המבקש צודק בטענתו זו, במיוחד כשצוין בבקשותיו כי המסמכים רלוונטיים הן לתיק הצוואה והן לתביעת הביטול (את התיק השלישי לא הזכיר המבקש ולכן לא נתייחס אליו), ועסקינן באותם בני משפחה.

אם כי, אין בקביעתי זו בלבד כדי לעזור למבקש, שכן יש לבחון את הרלוונטיות של המסמכים המבוקשים בכל אחת מן התביעות, והאם יש בה בכדי להתגבר על טענת הפגיעה בפרטיות של המנוח.

17. טרם שנבחן את מידת הרלוונטיות של המסמכים שנדרשו בבקשה דנן, נאמר מספר מילים לענין גילוי מסמכים בכלל, וגילוי מסמכים בבית משפט לענייני משפחה בפרט.

אכן, בית משפט לערעורים אינו נוטה להתערב בהחלטות הערכאה הדיונית בענין גילוי מסמכים. הוא יעשה כן כאשר מדובר בהחלטה שאינה מתקבלת על הדעת או שאינה לוקחת בחשבון את כל נסיבות המקרה.

בנוסף - הליכי גילוי מסמכים אינם יכולים להפוך ל"מסע דיג". לכן לא יינתן צו גילוי אם ברור כי הגילוי לא יועיל למבקש. יחד עם זאת הרלוונטיות תיבחן בצורה מרחיבה, במובן זה שיש לגלות כל מסמך שעשוי לקדם את עניינו של בעל הדין.

יחד עם זאת יש לבחון שמא ללא גילוי המסמכים הנדרשים לא יוכל המבקש להוכיח טענותיו, ודי בכך כדי להצדיק את גילוי המסמכים. אין מקום לסרב לבקשה לגילוי מסמכים כאשר הסירוב עלול למנוע מבעל דין מלהוכיח טענה, או אף אם הסירוב אך יקשה עליו להוכיחה.

כאשר ביהמ"ש לענייני משפחה נדרש להורות על גילוי מסמכים עליו לשקול, בכל מקרה, האם ההליך דרוש בנסיבות העניין, כמו גם את האיזון הנכון בין הצרכים הדיוניים לבין זכותם של בעלי הדין לפרטיות. לא ניתן לשלול באופן מוחלט את הליך הגילוי מחמת הזכות לפרטיות. ממילא הדיון בביהמ"ש לענייני משפחה נערך בדלתיים סגורות והמסמכים אינם נחשפים לציבור, דבר המצמצם את עוצמת הפגיעה בפרטיות.

ראו לענין זה:

רע"א 6649/07 **המועצה המקומית שלומי נ' שכטמן בע"מ** (25.12.07);
רע"א 2376/13 **רמי לוי בע"מ נ' דהן ואח'** (8.7.13);
בע"מ 4738/13 **פלוני נ' פלונית** (3.9.13);
רע"א 6753/14 **סופר נ' פרל ואח'** (20.1.15).

18. במקרה דנן הבקשה למתן צו למסמכים התייחסה להתנגדות המתוקנת שהגיש המבקש בתיק הצוואה ולתביעת הביטול.

בהתנגדות המתוקנת התנגד המבקש לצוואה נשוא התיק (מיום 30.6.08), וטען כי אינה משקפת נכונה את רצונו של המנוח, אלא:

א. נגועה בהשפעה בלתי הוגנת מצידו של משיב 2 על המנוח;
בנדון נטען כי משיב 2 ניצל את חולשת המנוח וחוסר הישע שלו, השתלט על ענייניו וניהלם כראות עיניו, תוך שקיבל מהמנוח יפויי כח.

ב. זיוף חתימת המנוח על הצוואה.

בכתב ההגנה לתביעת הביטול טען המבקש בעיקר כי:

- א. התביעה הוגשה בשיהוי ;
- ב. טענת חזקת השיתוף של המשיבה 1 (אימו ואשת המנוח) טעונה הוכחה.
- ג. מדובר במתנה בלתי חוזרת שניתנה לו ע"י המנוח.
19. כעת נבחן את רלוונטיות המסמכים המבוקשים בבקשה, או הצורך בצו, לשם קבלתם. לשם הנוחות נפנה לפירוט המסמכים שבסעיף 5 לעיל.

20. באשר למסמכים שהתבקשו ממשיב 2:

א. **סעיף 1.1 לבקשה, עותק צוואה מקורי** – אין מקום להתערב בהחלטה קמא (שצוטטה בסעיף 6 לעיל).

ב. **סעיף 1.2 לבקשה, כל יפויי הכח שעשה המנוח לטובתו של משיב 2** – קבעה השופטת בהחלטה קמא כי עסקינן במסמכים הנוגעים להיקף העזבון בלבד, שאינם נדרשים בשלב זה של הליך ההתנגדות.

איני סבור בנדון כשופטת קמא. אין עסקינן במסמכים שעוסקים רק בהיקף העזבון, אלא גם במסמכים שעשויים להיות רלוונטיים לטענת ההשפעה הבלתי הוגנת מצד המשיב על המנוח (כטענת המבקש, המפורטת בסעיף 7(ה) לעיל, וכפי שאף נטען ברורות בהתנגדות המתוקנת).

הפגיעה המסויימת שיש בגילוי יפויי הכח בפרטיות המנוח היא מידתית, אך נחוצה להוכחת טענות המבקש בעיקר בהתנגדות. אין עסקינן ב"מסע דיג" בלבד, כטענת המשיבים.

לכן, ולנוכח הפסיקה המצויינת בסעיף 17 לעיל, אני מקבל הערעור בנקודה זו.

ג. **סעיף 1.3 לבקשה, מסמכי תביעת החוב** – אין מקום להתערב בנדון בהחלטת קמא. מה גם שאיני רואה הרלוונטיות לתיק הצוואה ולבקשה לביטול (זאת מעבר ליפוי הכח לטפול בתביעת החוב, ככל שניתן, ע"י המנוח למשיב 2, שאמור להיות מגולה במסגרת צו גילוי יפויי הכח שהוזכר בסעיף הקודם).

ד. **סעיף 1.4 לבקשה, מסמכי עסקת המכר נשוא התובענה לביטול, ושאינם בידי המבקש** – בהחלטה קמא ציין בית המשפט כ מדובר במסמכים שניתן לקבלם מלשכת רישום המקרקעין או שאמורים להיות בידי המבקש, ואין צורך במתן צווים.

נעלם כנראה מבית המשפט כי המסמכים האמורים התבקשו ממשיב 2 ולא מלשכת רישום המקרקעין, והם אכן רלוונטיים לתביעת הביטול. לכן לכאורה היתה הצדקה למתן צו כאמור.

לא נעלם מעיני כי משיב 2 טען בתשובתו כי אין בידיו מסמכים נוספים מעבר לאלה שצורפו לתביעת הביטול [ראה סעיף 9(ה)4]. אך עליו ליתן תצהיר נפרד ובו יפרט עובדה זו.

לכן בנקודה זו אני מקבל הערעור.

21. באשר למסמכים שהתבקשו מהמוסדות (לשכת רישום מקרקעין, מיסוי מקרקעין והמוסד לביטוח לאומי):

אין מקום בנדון להתערב בהחלטת השופטת קמא על נמוקיה. זאת בכפוף לאפשרות המבקש להגיש בקשה דומה בעתיד למסירת מסמכי מקור ו/או מסמכים רפואיים ממי מהמוסדות הנ"ל, ככל שתוגש בקשה למינוי מומחה רפואי ו/או להשוואת כתבי יד ו/או אחר ע"י מי מהצדדים, כפי שציינה השופטת קמא בהחלטה קמא.

סוף דבר

22. הערעור מתקבל בחלקו, כמפורט בסעיפים 20(ב)+(ד) לעיל.

בכל הקשור למסירת יפויי הכח ע"י משיב 2 (סעיף 20(ב) לעיל) – ככל שמשיב 2 ידבק בגרסתו שניתנה אף בתשובתו לרמ"ש זה, כי אינו מחזיק בכל יפוי כח מהמנוח (ראו סעיף 9(ה)2) לעיל), יפרט בתצהיר, שיוגש לבית משפט קמא ולמבקש תוך 14 ימים מיום קבלת פסק דין זה, אם קיבל בעבר יפוי כח כלשהו מהמנוח, אם כן לצורך מה. בהתאם לתצהירו ישקול בית משפט קמא, מתן צו המופנה לאותו אדם או מוסד שקיבל את יפוי הכח, לקבלת העתק מיפוי הכח בלבד.

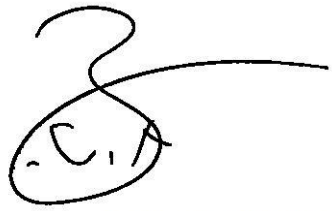
23. משהתקבל הערעור בחלקו בלבד אין צו להוצאות.

ערבון ככל שהופקד ע"י המבקש, יוחזר לו באמצעות באת כוחו.

המזכירות תעביר פסק דין זה לצדדים.

פסק דין זה מותר לפרסום תוך השמטת שמות הצדדים, וכל פרט מזהה אחר.

ניתן היום, י"ד תמוז תשע"ח, 27 יוני 2018, בהעדר הצדדים.

A handwritten signature in black ink. The signature is stylized, starting with a large loop that forms a '3' shape, followed by a horizontal line extending to the right. Below the horizontal line, the letters 'C.A.' are written in a cursive style.

חננאל שרעבי, שופט